

KLÍČOVÉ TÉMA¹

Článek 8

Určování mateřství a otcovství

(Naposledy aktualizováno: 31/08/2023)

Úvod

Pojmy mateřství a otcovství se pro účely tohoto dokumentu rozumí právní uznání vztahu mezi rodičem a dítětem, včetně příjmení dítěte. Týká se tedy několika druhů stížností: stížností podaných biologickým rodičem či rodičem v právním smyslu nebo dítětem (narozeným v manželství nebo mimo manželství). Nevztahuje se na zvláštní situace, například na osvojení nebo náhradní mateřství, ani na další související otázky, například na svěření dítěte do péče, právo na kontakt s dítětem a styk s ním.

Stanovení a odmítání takového právního uznání může vyvolávat otázky podle různých článků Úmluvy (zejména podle článku 8, ale též podle článků 6 a 14). Při přezkumu rozhodnutí přijatých vnitrostátními orgány za použití prostoru pro uvážení Soud usiluje o dosažení spravedlivé rovnováhy mezi všemi dotčenými zájmy: zájmy stěžovatele, zájmy dítěte, rodiče (rodičů) v právním smyslu, rodiny a obecným zájmem na zajištění právní jistoty a jistoty rodinných vztahů (*Lavanchy proti Švýcarsku*, 2021, § 32).

Použitelnost článku 8

- Podstatným aspektem identity jednotlivce je v sázce v případě právního vztahu mezi rodičem a dítětem (*C.E. a ostatní proti Francii*, 2022, § 54). Soud v určitých situacích připustil existenci faktického „rodinného života“ mezi dospělou osobou a dítětem při neexistenci biologických vazeb nebo uznaného právního vztahu, pokud existují skutečné osobní vazby. Pojem „soukromý život“ nevyklučoval citové vazby vzniklé a rozvíjené mezi dospělou osobou a dítětem v jiných než klasických situacích příbuzenství (§ 49 a § 53–54).
- Právo znát svůj původ a nechat si ho uznat nezaniká s věkem. Narození, a zejména okolnosti, za kterých se dítě narodilo, tvoří součást „soukromého života“ dítěte a následně dospělého, zaručeného článkem 8 (*Scalzo proti Itálii*, 2022, § 58–59 a § 63–64).
- Řízení o určení otcovství spadá do oblasti působnosti článku 8 nejen v případě manželských vztahů, ale rovněž v případě existence jiných faktických „rodinných vazeb“ (*Keegan proti Irsku*, 1994, § 44; *Kroon a ostatní proti Nizozemsku*, 1994, § 30; *Nylund proti Finsku* (rozhodnutí), 1999).
- Pokud není prokázána žádná rodinná vazba, může řízení o určení otcovství přesto spadat do oblasti působnosti článku 8 v rámci pojmu „soukromý život“ (*Nylund proti Finsku*).

¹ Vypracováno kanceláří Soudu. Pro Soud není závazné.

Původní text je použit se souhlasem Rady Evropy (Sekce pro vztahy s veřejností a publikaci) a Evropského soudu pro lidská práva (Oddělení správy znalostí). Tento překlad byl zveřejněn na základě dohody s Radou Evropy a Evropským soudem pro lidská práva a je výhradní odpovědností Ministerstva spravedlnosti České republiky.

(rozhodnutí), 1999, pokud jde o určení otcovství domnělého otce a dítěte narozeného mimo manželství, *Çapin proti Turecku*, 2019, § 33–34; *Backlund proti Finsku*, 2010, § 37, 6. července 2010; *Mikulić proti Chorvatsku*, 2002, § 52–55; *Rasmussen proti Dánsku*, 1984, § 33, a *Shofman proti Rusku*, 2005, § 31, pokud jde o popření otcovství). Právo znát své potomky spadá do působnosti pojmu „soukromý život“, který zahrnuje důležitá hlediska osobní identity, například identitu vlastních rodičů (*Boljević proti Srbsku*, 2020, § 28), včetně otázek dokazování pomocí testů DNA (*I.L.V. proti Rumunsku* (rozhodnutí), 2010, § 33).

- Nemožnost dosáhnout uznání právního vztahu mezi dítětem a bývalou partnerkou biologické matky může být posuzována jak podle práva na „rodinný život“, tak podle práva na „soukromý život“ (*C.E. a ostatní proti Francii*, 2022, § 49–55).
- Pouhé biologické příbuzenství, které postrádá veškeré právní nebo faktické prvky svědčící o existenci blízkého osobního vztahu, nelze považovat za dostatečné k tomu, aby se na něj vztahovala ochrana podle článku 8 (*Marinis proti Řecku*, 2014, § 62).
- Příjmení se týká „soukromého“ a „rodinného“ života jednotlivce (*Cusan a Fazzo proti Itálii*, 2014, § 55 a § 56; *Mandet proti Francii*, 2016, § 44–45).

Zásady vyplývající ze současné judikatury

- Pokud je zjištěna existence rodinné vazby k dítěti, musí stát jednat tak, aby umožnil rozvoj této vazby, a musí být zavedeny právní záruky, které umožní začlenění dítěte do rodiny od okamžiku jeho narození nebo co nejdříve po něm (*Keegan proti Irsku*, 1994, § 50; *Kroon a ostatní proti Nizozemsku*, 1994, § 32).
- Biologická a sociální realita by měla mít obvykle přednost před právní domněnkou, která je v rozporu jak se zjištěnými skutečnostmi, tak s přáním dotčených osob, a ve skutečnosti tak nikomu neprospívá (*Kroon a ostatní proti Nizozemsku*, 1994, § 40, pokud jde o určení otcovství a *Emonet a ostatní proti Švýcarsku*, 2007, § 86, pokud jde o mateřství). Jak bylo připomenuto v případě *Mizzi proti Maltě*, 2006, situace, kdy je umožněno, aby právní domněnka převážila nad biologickou realitou, nemusí být slučitelná s povinností zajistit účinné „respektování“ soukromého a rodinného života, a to bez ohledu na prostor pro uvážení, který má stát k dispozici (§ 113–114).
- Nejlepší zájem dítěte musí být prvořadým hlediskem (*Koychev proti Bulharsku*, 2020, § 56). Pokud je nutné zájmy vyvážit, musí převážet zájem dítěte (*Yousef proti Nizozemsku*, 2002, § 73). Nemuselo by proto být nepřiměřeně upřednostnit nejlepší zájem dítěte a zásadu právní jistoty před zájmem stěžovatele, který chtěl zjistit biologickou skutečnost, přestože dítě, které mělo dlouhodobě ke stěžovateli legitimní vztah jako k otci, odmítlo podstoupit test DNA (*I.L.V. proti Rumunsku* (rozhodnutí), 2010, § 42–45). Nejlepší zájem dítěte však nemusí nutně korespondovat s přáním dítěte (*Mandet proti Francii*, 2016, § 56–57).
- Rozsah prostoru pro uvážení, který má stát k dispozici, je třeba určit s ohledem na konkrétní okolnosti, oblast působnosti a souvislosti (*Mandet proti Francii*, 2016, § 52; viz také *A.L. proti Francii*, 2022, § 51–55, § 61–62). Například v případech, kdy stížnosti vyvolávaly řadu etických otázek a kdy neexistoval evropský konsenzus ohledně určení právního vztahu mezi rodičem a dítětem a bývalým partnerem biologické matky, Soud rozhodl, že tyto úvahy převážily ve prospěch toho, aby byl státům ponechán široký prostor pro uvážení. V případech vztahů mezi rodiči a dětmi je však v sázce podstatný aspekt individuální identity; v tomto případě Soud objasnil, že stát má užší prostor pro uvážení, pokud jde o zkoumání situace dítěte, jehož nejlepší zájem je prvořadý (*C.E. a ostatní proti Francii*, 2022, § 85–90).
- Soukromý život zesnulé osoby, které by musel být odebrán vzorek DNA, nemohl být

negativně ovlivněn žádostí podanou po její smrti (*Jäggi proti Švýcarsku*, 2006, § 42; *Boljević proti Srbsku*, 2020, § 54).

- Jednotlivci mají zásadní zájem chráněný Úmluvou na získání informací, které potřebují k tomu, aby se dozvěděli pravdu o důležitém aspektu své osobní identity (*Scalzo proti Itálii*, 2022, § 64).

Určování mateřství

- Soud uznává zásadu „*mater semper certa est*“ s tím, že pouhé uvedení jména matky v rodném listě by mělo být považováno za důkaz toho, kdo je matkou dítěte (*Marckx proti Belgii*, 1979, § 36–37). Soud však chrání i zájem matky na tom, aby mohla porodit anonymně (*Odièvre proti Francii* [velký senát], 2003, § 44). Viz též *León Madrid proti Španělsku*, 2021, o uvedení jména matky v rodném listě (§ 60–66).

Určování otcovství

- Státy mohou zavést lhůty pro zahájení řízení o určení či popření otcovství (*Rasmussen proti Dánsku*, 1984, § 41; *Shofman proti Rusku*, 2005, § 39; *Silva a Mondim Correia proti Portugalsku*, 2017, § 57). Po uplynutí promlčecí doby pro popření otcovství je třeba přikládat větší váhu zájmům dítěte než zájmu muže na popření otcovství (*Yildirim proti Rakousku* (rozhodnutí), 1999; *Çapın proti Turecku*, 2019, § 77). Tyto lhůty by však neměly být uplatňovány příliš přísně bez ohledu na okolnosti konkrétního případu (*Phinikaridou proti Kypru*, 2007, § 65; *Çapın proti Turecku*, 2019, § 57–61 a odkazy v nich uvedené).
- Situace, kdy jsou lhůty stanovené vnitrostátním právem pro zahájení řízení o určení otcovství absolutní a pevně stanovené, byly shledány v rozporu s článkem 8. Naproti tomu v případech, kdy vnitrostátní právní předpisy umožňovaly prodloužení lhůt, pokud se o relevantních okolnostech dozvěděli až po uplynutí lhůt, Soud zjišťoval, zda stěžovatelé jednali dostatečně pečlivě, aby mohli využít možnosti podat žalobu po uplynutí lhůty (*Lavanthy proti Švýcarsku*, 2021, § 34 a *Çapın proti Turecku*, 2019, § 59–61).
- Zásadní zájem na tom, aby byla biologická pravda právně prokázána, nezbavuje osobu povinnosti dostát požadavkům vnitrostátních právních předpisů (*Silva a Mondim Correia proti Portugalsku*, 2017, § 67–68). Ospravedlnitelná nebyla například nečinnost stěžovatele po dobu 31 let (*Lavanthy proti Švýcarsku*, 2021, § 39).
- Při provádění „testu vyvažování zájmů“ v rámci posuzování případů týkajících se žalob na určení otcovství Soud zohledňuje řadu hledisek: viz zejména *Boljević proti Srbsku*, 2020, § 51–53 a § 56, *Lavanthy proti Švýcarsku*, 2021, § 32–33.
- V případě *Boljević proti Srbsku*, 2020 se stěžovatel dozvěděl o pravomocném rozsudku týkajícím se určení, kdo je jeho otcem, několik desítek let poté, co již uplynula příslušná lhůta pro obnovu řízení o určení otcovství, a bez ohledu na jeho velmi specifickou situaci neexistoval žádný právní způsob, jak dosáhnout prodloužení lhůty pro podání žádosti o obnovu řízení (§ 54). Bylo shledáno, že zachování právní jistoty samo o sobě nepostačuje jako důvod pro to, aby bylo stěžovateli upřeno právo na určení, kdo je jeho rodič (§ 55).
- Pokud muž žádá o uznání otcovství k dítěti narozenému v manželství (*Nylund proti Finsku* (rozhodnutí), 1999), lze přikládat větší váhu zájmům dítěte a stávající rodinné jednotky. Pokud jde o možnost biologického otce zpochybnit domněnku, že otcem je manžel matky, mají státy v tomto ohledu určitý prostor pro uvážení (*Chavdarov proti Bulharsku*, 2010, a *Marinis proti Řecku*, 2014, § 70–71) – srov. s nesezdanými páry: *Rózański proti Polsku*, 2006, a *Yousef proti Nizozemsku*, 2002.
- Pokud jde o domnělého biologického otce, který zpochybňuje otcovství stávajícího otce

v právním smyslu, který s dítětem žije v sociálním a rodinném vztahu, rozhodnutí, zda by domnělý biologický otec měl mít možnost za okolností daného případu zpochybnit otcovství, je na uvážení státu, a obdobné úvahy platí i pro otázku, zda by domnělý biologický otec měl být oprávněn žádat určení původu dítěte pomocí genetických testů, aniž by se změnilo právní postavení dítěte (*Kautzor proti Německu*, 2012, § 77–79; viz též *Ahrens proti Německu*, 2012, § 75).

- Pokud nelze údajného otce přimět k tomu, aby se podrobil testu DNA, měl by mít stát k dispozici alternativní prostředky, které nezávislému orgánu umožní rychle určit otcovství (*Mikulíć proti Chorvatsku*, 2002, § 64).
- Jednotlivec může být povinen poskytnout v řízení o určení otcovství genetický vzorek (*Mifsud proti Maltě*, 2019, § 70–75). Je povinností státu spravedlivě vyvážit zájem na určení otcovství a zájem stěžovatele nepodstoupit test DNA (*tamtéž*, 2019, § 77; viz též *I.L.V. proti Rumunsku* (rozhodnutí), 2010, § 37–47).

Procesní požadavky

- V případech týkajících se vztahu osoby k jejímu dítěti existuje povinnost postupovat mimořádně pečlivě s ohledem na riziko, že v důsledku plynutí času se věc může fakticky vyřešit (*Ahrens proti Německu*, 2012, § 78). To zahrnuje i řízení o soudním určení otcovství (*Paparrigopoulos proti Řecku*, 2022, § 49–50).
- S ohledem na prostor pro uvážení státu by vnitrostátní právní systém, podle kterého má žaloba na popření otcovství předběžnou povahu ve vztahu k řízení o určení otcovství, mohl být v zásadě považován za slučitelný s povinnostmi vyplývajícími z článku 8. V kontextu takového systému však musí být chráněny zájmy osoby, která se domáhá určení svého rodičovství (*Scalzo proti Itálii*, 2022, § 65).

Významné příklady

- *Kroon a ostatní proti Nizozemsku*, 1994: první rozsudek, který stanovil hlavní zásady platné pro řízení o určení a popření otcovství;
- *G.M.B. a K.M. proti Švýcarsku* (rozhodnutí), 2001: odmítnutí orgánů udělit dítěti příjmení matky v případě, že příjmení manželů je příjmením otce;
- *Znamenskaya proti Rusku*, 2005: Soud se zabývá velmi specifickou situací zápisu nesporného otcovství v souvislosti s narozením mrtvého dítěte;
- *Tavli proti Turecku*, 2006: zamítnutí návrhu na obnovu řízení za účelem zpochybnění závěru o otcovství, neboť vědecký pokrok (test DNA) nebyl platným důvodem pro takové zpochybnění;
- *Menéndez García proti Španělsku* (rozhodnutí), 2009: Soud se zabývá novým hlediskem otázky pátrání po původu (určení otcovství k otci stěžovatelky) a zakotvil zásadu, podle níž se „zájem na znalosti vlastní identity liší v závislosti na stupni příbuznosti ve vzestupné linii“;
- *I.L.V. proti Rumunsku* (rozhodnutí), 2010: odmítnutí nařídít matce a dítěti, aby se podrobily testům DNA za účelem vědeckého prokázání otcovství v případě, kdy tato otázka již byla rozhodnuta soudem před více než deseti lety;
- *Pascaud proti Francii*, 2011: tento rozsudek ilustruje majetkový rozměr, který je často sporech o určení otcovství implicitně obsažen;
- *Krušković proti Chorvatsku*, 2011: první rozsudek Soudu, který se zabýval otázkou uznání otcovství mužem omezeným ve svéprávnosti;

- *Laakso proti Finsku*, 2013: uplatňování pevně stanovené lhůty pro zahájení řízení o určení otcovství a zejména absence jakékoli možnosti vyvážení protichůdných zájmů ze strany vnitrostátních soudů;
- *A.L. proti Polsku*, 2014: posouzení chování stěžovatele a jeho zájmu vyvrátit po testu DNA své svobodně uznané otcovství – srov. s jinými pokusy o popření otcovství: *Mizzi proti Maltě*, 2006, *Shofman proti Rusku*, 2005, a *Paulík proti Slovensku*, 2006;
- *Mandet proti Francii*, 2016: Soud se zabývá velmi specifickou situací změny uznaného otcovství na žádost a ve prospěch biologického otce bez souhlasu dítěte;
- *R.L. a ostatní proti Dánsku*, 2017: Soud podrobně analyzuje nejlepší zájem dítěte a nastoluje spravedlivé vyvážení jeho zájmů a ostatních dotčených zájmů (viz též *Fröhlich proti Německu*, 2018);
- *Bagniewski proti Polsku*, 2018: úloha testů DNA (viz též *Canonne proti Francii* (rozhodnutí), 2015), a zejména test DNA nenařizený soudem;
- *Mifsud proti Maltě*, 2019: povinný odběr vzorku DNA získaného bukalním stěrem od muže (stěžovatele) na základě soudního rozhodnutí vydaného v rámci řízení o určení otcovství, které zahájila jeho domnělá dcera;
- *Çapın proti Turecku*, 2019: stěžovatel se domáhal soudního uznání otcovství ve věku pětácti let. Zájem osob na získání informací nezbytných k odstranění nejistoty ohledně jejich osobní identity s věkem nemizí, spíše naopak;
- *Boljević proti Srbsku*, 2020: promlčení bránící provedení testu DNA u zemřelého muže a přezkumu pravomocného rozsudku, kterým bylo schváleno jeho popření otcovství, o němž stěžovatel nevěděl a které bylo přijato předtím, než byly testy DNA k dispozici;
- *Koychev proti Bulharsku*, 2020: zamítnutí žaloby na popření otcovství uznaného manželem matky z důvodu zájmu dítěte, aniž by byly poskytnuty dostatečné záruky domnělému biologickému otci;
- *Lavanchy proti Švýcarsku*, 2021: odmítnutí vnitrostátních soudů povolit výjimku ze lhůty stanovené vnitrostátním právem (jednoho roku ode dne dosažení zletilosti) pro určení otcovství;
- *C.E. a ostatní proti Francii*, 2022: odmítnutí vnitrostátních soudů uzнат právní vztah mezi dítětem a bývalým partnerem biologické matky;
- *Paparrigopoulos proti Řecku*, 2022: diskriminace otce uložením rozsudku o určení otcovství, kterým byla omezena jeho rodičovská odpovědnost; řízení o soudním určení otcovství dosáhlo celkové délky devět let a čtyři měsíce;
- *S.W. a ostatní proti Rakousku* (rozhodnutí), 2022: zveřejnění totožnosti osvojitele v rodném listě dítěte rodičů stejného pohlaví po osvojení druhým rodičem;
- *Scalzo proti Itálii*, 2022: dlouhodobá nemožnost stěžovatelky podat žalobu na určení otcovství biologického otce z důvodu délky řízení o popření otcovství domnělého otce, v důsledku čehož stěžovatelka zůstala ve stavu dlouhodobé nejistoty ohledně své osobní identity.

Určování mateřství a otcovství podle jiných článků Úmluvy

- *Marckx proti Belgii*, 1979: diskriminace na základě narození, pokud jde o způsob určení mateřství (článek 14 ve spojení s článkem 8);

- *Rasmussen proti Dánsku*, 1984: rozdílné zacházení mezi manželem a manželkou, pokud jde o lhůty stanovené pro popření otcovství (článek 14 ve spojení s články 6 a 8);
- *Nylund proti Finsku* (rozhodnutí), 1999: neuplatnění článku 6;
- *Mikulic proti Chorvatsku*, 2002: délka řízení o určení otcovství (§ 44–46) (článek 6);
- *Haas proti Nizozemsku*, 2004: neuplatnění článku 8 a článku 14;
- *Mizzi proti Maltě*, 2006: nemožnost podat žalobu na popření otcovství představuje porušení práva na přístup k soudu (§ 71–91) (článek 6);
- *Paulik proti Slovensku*, 2006: diskriminace otce, jehož otcovství bylo určeno soudním rozhodnutím, vůči matkám a otcům, jejichž otcovství bylo určeno na základě jiných důvodů, z důvodu neexistence právních prostředků k popření jeho otcovství (§ 51–59) (článek 14 ve spojení s článkem 8);
- *Cusan a Fazzo proti Itálii*, 2014: nemožnost manželského páru dát svému dítěti narozenému v manželství příjmení manželky (§ 58–69) (článek 14 ve spojení s článkem 8);
- *Koch proti Polsku* (rozhodnutí), 2017: v řízení o popření otcovství získal stěžovatel vzorky DNA násilím (články 6 a 8: zneužití práva podat stížnost).
- *Yocheva a Ganeva proti Bulharsku*, 2021: diskriminační odepření příspěvku svobodné matce nezletilých dětí neznámého otce (§ 106–113, § 125) (článek 14 ve spojení s článkem 8).
- *León Madrid proti Španělsku*, 2021: pokud nedojde k dohodě mezi rodiči, příjmení otce automaticky předchází příjmení matky v příjmení dítěte bez ohledu na konkrétní okolnosti (§ 60–72) (článek 14 ve spojení s článkem 8).
- *Paparrigopoulos proti Řecku*, 2022: nemožnost otce dítěte narozeného mimo manželství vykonávat rodičovskou zodpovědnost bez souhlasu matky navzdory rodičovství zjištěnému testem DNA (§ 38–42) (článek 14 ve spojení s článkem 8).

Shrnutí obecných zásad

- *Shofman proti Rusku*, 2005, § 44–45, pokud jde o popření otcovství;
- *Emonet a ostatní proti Švýcarsku*, 2007, § 33–36 a § 63–68, pokud jde o určení mateřství;
- *Phinikaridou proti Kypru*, 2007, § 45–48 a § 51–52; *Çapın proti Turecku*, § 53–61, 2019, a *Lavanchy proti Švýcarsku*, 2021, § 33–34, pokud jde o určení otcovství, o které žádá dítě;
- *Chavdarov proti Bulharsku*, 2010, § 36–40, pokud jde o určení otcovství, o něž usiluje (domnělý) otec; viz též *Marinis proti Řecku*, 2014, § 70;
- *Ahrens proti Německu*, 2012, § 58, 60–61 a 63–64, § 74, pokud jde o popření otcovství, o něž usiluje (domnělý) otec; viz též *Kautzor proti Německu*, 2012, § 77–79;
- *Boljević proti Srbsku*, 2020, § 53–56, pokud jde o jednotlivce, který se snažil o obnovu předchozího řízení místo toho, aby podal nový návrh;
- *Koychev proti Bulharsku*, 2020, § 56–58, pokud jde možnost uvážení v případech určování otcovství.

Další odkazy

Tiskové přehledy:

- [Práva dětí](#)
- [Rodičovská práva](#)

KLÍČOVÉ ODKAZY NA JUDIKATURU

- [Marckx proti Belgii](#), č. 6833/74, 13. června 1979, (porušení článku 14 ve spojení s článkem 8 a článku 8 posuzovaného samostatně);
- [Rasmussen proti Dánsku](#), č. 8777/7928, listopadu 1984 (neporušení článku 14);
- [Keegan proti Irsku](#), č. 16969/90, 26. května 1994 (porušení článku 8 a článku 6);
- [Kroon a ostatní proti Nizozemsku](#), č. 18535/91, 27. října 1994 (porušení článku 8; bez samostatné otázky podle článku 14);
- [Nylund proti Finsku](#) (rozhodnutí), č. 27110/95, 29. června 1999 (nepřijatelnost, článek 8, článek 8 a článek 14, neuplatnění článku 6);
- [Yildirim proti Rakousku](#) (rozhodnutí), č. 34308/96, 19. října 1999 (nepřijatelnost, článek 8, neuplatnění článku 6);
- [G.M.B. a K.M. proti Švýcarsku](#) (rozhodnutí), č. 36797/97, 27. září 2001 (nepřijatelnost, článek 8);
- [Mikulić proti Chorvatsku](#), č. 53176/99, 7. února 2002 (porušení čl. 6 odst. 1, článku 8 a článku 13);
- [Yousef proti Nizozemsku](#), č. 33711/96, 5. listopadu 2002 (neporušení článku 8);
- [Odièvre proti Francii](#) [velký senát], č. 42326/98, 13. února 2003 (neporušení článků 8 a 14);
- [Haas proti Nizozemsku](#), č. 36983/97, 13. ledna 2004 (neuplatnění článků 8, 13 a 14);
- [Znamenskaya proti Rusku](#), č. 77785/01, 2. června 2005 (porušení článku 8);
- [Shofman proti Rusku, č. 74826/01, 24. listopadu 2005 \(porušení článku 8\);](#)
- [Mizzi proti Maltě](#), č. 26111/02, 12. ledna 2006 (výňatky) (porušení čl. 6 odst. 1, článků 8 a 14);
- [Rózański proti Polsku](#), č. 55339/00, 18. května 2006 (porušení článku 8);
- [Jäggi proti Švýcarsku](#), č. 58757/00, 13. července 2006 (porušení článku 8; bez samostatné otázky podle článku 14);
- [Paulík proti Slovensku](#), č. 10699/05, 10. října 2006 (výňatky) (porušení článku 8 a článku 14; bez samostatné otázky podle článků 6 a 13);
- [Tavli proti Turecku](#), č. 11449/02, 9. listopadu 2006 (porušení článku 8);
- [Emonet a ostatní proti Švýcarsku](#), č. 39051/03, 13. prosince 2007 (porušení článku 8);
- [Phinikaridou proti Kypru](#), č. 23890/02, 20. prosince 2007 (porušení článku 8; bez samostatné otázky podle čl. 6 odst. 1);
- [Menéndez García proti Španělsku](#) (rozhodnutí), č. 21046/07, 5. května 2009 (nepřijatelnost, článek 8);
- [Backlund proti Finsku](#), č. 36498/05, § 37, 6. července 2010 (porušení článku 8);
- [I.L.V. proti Rumunsku](#) (rozhodnutí), 24. srpna 2010, č. 4901/04, (nepřijatelnost, článek 8);
- [Chavdarov proti Bulharsku](#), č. 3465/03, 21. prosince 2010 (neporušení článku 8);
- [Pascaud proti Francii](#), č. 19535/08, 16. června 2011 (porušení článku 8);
- [Krušković proti Chorvatsku](#), č. 46185/08, 21. června 2011 (porušení článku 8);

- *A.M.M. proti Rumunsku*, č. 2151/10, 14. února 2012 (porušení článku 8);
- *Ahrens proti Německu*, č. 45071/09, 22. března 2012 (neporušení článku 8 a článku 14 ve spojení s článkem 8);
- *Kautzor proti Německu*, č. 23338/09, 22. března 2012 (neporušení článku 8 a článku 14 ve spojení s článkem 8);
- *Laakso proti Finsku*, č. 7361/05, 15. ledna 2013 (porušení článku 8);
- *Cusan a Fazzo proti Itálii*, č. 77/07, 7. ledna 2014 (porušení článku 14 ve spojení s článkem 8);
- *A.L. proti Polsku*, č. 28609/08, 18. února 2014 (neporušení článku 8);
- *Marinis proti Řecku*, č. 3004/10, 9. října 2014 (neporušení článku 8 ani článku 14 ve spojení s článkem 8);
- *Canonne proti Francii* (rozhodnutí), č. 22037/13, 2. června 2015 (nepřijatelnost, článek 8);
- *Mandet proti Francii*, č. 30955/12, 14. ledna 2016 (neporušení článku 8);
- *L.D. a P.K. proti Bulharsku*, č. 7949/11 a 45522/13, 8. prosince 2016 (porušení článku 8);
- *R.L. a ostatní proti Dánsku*, č. 52629/11, 7. března 2017 (porušení článku 8);
- *Koch proti Polsku* (rozhodnutí), č. 15005/11, 7. března 2017 (zneužití práva podat stížnost, články 8 a 17 – srov. s článkem 17) *A.L. proti Polsku*, č. 28609/08, 18. února 2014, § 44–49, článek 8);
- *Silva a Mondim Correia proti Portugalsku*, č. 72105/14 a 20415/15, 3. října 2017 (neporušení článku 8);
- *Bagniewski proti Polsku*, č. 28475/14, 31. května 2018 (neporušení článku 8);
- *Fröhlich proti Německu*, č. 16112/15, 26. července 2018 (neporušení článku 8);
- *Mifsud proti Maltě*, č. 62257/15, 29. ledna 2019 (neporušení článku 8);
- *Çapın proti Turecku*, č. 44690/09, 15. října 2019 (porušení článku 8);
- *Boljević proti Srbsku*, č. 47443/14, 16. června 2020 (porušení článku 8);
- *Koychev proti Bulharsku*, č. 32495/15, 13. října 2020 (porušení článku 8);
- *Yocheva a Ganeva proti Bulharsku*, č. 18592/15 a 43863/15, 11. května 2021 (porušení článku 14 ve spojení s článkem 8);
- *Lavanchy proti Švýcarsku*, č. 69997/17, 19. října 2021 (neporušení článku 8);
- *León Madrid proti Španělsku*, č. 30306/13, 26. října 2021 (porušení článku 14 ve spojení s článkem 8);
- *C.E. a ostatní proti Francii*, č. 29775/18 a 29693/19, 24. března 2022 (neporušení článku 8);
- *Paparrigopoulos proti Řecku*, č. 61657/16, 30. června 2022 (porušení článku 14 ve spojení s článkem 8; porušení článku 8; nebylo třeba zkoumat stížnostní námitky dle článků 6 a 13);
- *S.W. a ostatní proti Rakousku* (rozhodnutí), č. 1928/19, 6. září 2022 (nepřijatelnost, články 8 a 14 ve spojení s článkem 8);
- *Scalzo proti Itálii*, č. 8790/21, 6. prosince 2022 (porušení článku 8).